

114733

Forsvareren analyserer, problemet Harsem!

«Han og vi andre taler forskjellige språk»

Vil likevel ham frifunnet for beskyldningene mot Breien, Østlid og Borger With

— Fortsatt fra 4. side —

Dorenfeldt gikk så over til å behandle punktet om L'Abée Lund og Bleskestad.

— Det sam det må bringes klarhet i er om Harsem vitende om innholdet oversendte Somdalens rapporter til redaktør Vikdal, og det er meget som taler for at Harsem gjorde dette. Harsem brakte med seg Somdalens rapporter om L'Abée Lund og Bleskestad, bodde på Harsems kontor i lengere tid og arbeidet med Somdalens rapporter. Harsem har selvfølgelig sendt rapportene til redaktør Vikdal. Harsem var på den tid en mann som landssvikene mente var deres mann. Det var grunnen til at H. oppsøkte ham, og for Harsem måtte selvfølgelig de papirene H. brakte med seg være «gefundenes fresens».

Og at Harsem påstår han har sendt disse papirene til Vikdal uten å vite hva som sto i dem, så er denne påstand uhyre fantastisk.

— Beskyldningene mot L'Abée Lund er helt usanne, det har denne rettsforhandling brakt klarhet i. Jeg unnskylder ikke Bleskestads forhold, men Harsems anklage mot ham dekker ikke på noen måte det faktiske forhold. Og så opplever vi at injurianten, når han blir sittende helt blank ved å bli konfrontert med fakta, retter nye beskyldninger mot L'Abée Lund.

Resonnementet er åpenbart jo verre, jo bedre. Kan vi ikke oppnå noe med den ene beskyldningen så lager vi en ny. En slik innstilling er det verste og uhyggeligste jeg har opplevd. Det er grenser for hva mennesker skal oppleve når ondskapen føres til torgs.

Statsadvokaten gikk deretter over til å behandle Melan-punktet i tiltalen.

— Meland kom i knipe på grunn av en radio. Han var en god nordmann. På grunn av Sikkerhetspolitets razzia hos ham lot han seg oppføre som medredaktør i Selbyggen. Vitnene har uttalt at det ikke lå noen realitet i at Meland lot seg oppføre som redaktør. Det var en rekke gode nordmenn som sto oppført som redaktører under krigen, men Harsem har ikke gått løs på dem. Han retter sitt angrep på Meland, fordi han etter krigen var aktor i landssviksaker. Det er slått fast at Meland ikke har skrevet noen av de nynazistiske artikler i Selbyggen. Det er også påvist at Meland heller ikke har sendt stoff til avisen.

— Jeg skal fange Harsem inn med hans egne ord, sa aktor videre. Han har skrevet at dommere i forhørsrett bør også høre til den annen part. Har Harsem fulgt denne sin egen rettesnor overfor Meland? Den forsikthetsregel som han forlanger av andre, har han ikke fulgt selv. Han undersøkte ikke forholdet ved å konferere med Meland.

Forsvareren o.s.s. forer Fyhn sa innledningsvis i sin prosedyre at de tre tiltalte i denne sak har vært rammet av landssvikoppgjøret. Det er karakteristisk for alle tre at de ikke anerkjenner rettsoppgjøret og derfor ikke anerkjenner hverken sine egne dommer eller andres. De mener at hele oppgjøret er ulovlig. På denne bakgrunn må Harsems bok ses.

— Harsem har i denne saken bare nøyd seg med å gå til angrep på statsadvokaten, på vitner og utenforstående, sa forsvareren. Han har også gått så langt — og det er sannsynligvis enestående i vår rettshistorie — at han har angrepet sin forsvarer gjentatte ganger. Jeg har tenkt nøye over dette, har tenkt over hvilke motiver han kan ha hatt for en slik oppførsel. Det står klart at en slik fremferd utelukker har skadet Harsem selv og hans egen sak. Jeg tror at denne reaksjonen har vært grunnnet i den bitterhet og mistenksomhet som Harsem er besatt av, også av den urettmessige behand-

ling han selv mener han har vært utsatt for etter at rettsoppgjøret tok til. Harsem har fått et ensidig syn på disse spørsmål, slik at han etter hvert er blitt helt uimottagelig for motforestillinger. Dette bør lagretten ha for øye når en skal behandle Harsems sak. Lagretten bør derfor forsøke å sette seg selv i Harsems stilling.

O.s.s. forer Fyhn sa videre at når han skulle prosedere denne saken, måtte han gjøre det etter sitt eget hode og ikke etter Harsems. Når det gjelder det punkt der Harsem beskylder dommerne Breien og Østlid for å ha brutt sin dommersed, mente forsvareren at han hverken kunne eller ville påstå at Harsem hadde rett i dette punkt. Men når forsvareren likevel ville påstå frifinnelse, så vil dette bli gjort fordi Harsem ikke har vært i ond tro da han fremsatte beskyldningene. Harsem har under sin kritikk av landssvikoppgjøret tlegnet seg en språkbruk som nøkterne mennesker har vanskelig med å forstå.

— Det er blitt sagt av statsadvokaten under et av våre møter at Harsem og vi andre taler forskjellige språk, sa Fyhn videre. Og jeg tror at Dorenfeldt hadet rett i dette. Han er en temperamentsfull herre som finner det naturlig å bruke sterke ord, uten at vi kan legge den mening i ordene som vi vanligvis gjør.

O.s.s. forer Fyhn gikk så over til å behandle punktet «Borger With». Han mente det var uklokt av With å legge beslag på et mølement som han måtte vite tilhørte en mann som absolutt ikke likte With.

— Det er etter forsvarers mening berettiget av Ola Dahl å karakterisere Withs lån som et covergrep. Landssvikanordningen gir ikke adgang til at Erstatningsdirektoratet låner ut beslaglagte ting. Hverken politimesteren eller With hadde derfor noen hjemmel til å låne mølementet. Harsem har ganske riktig beskrevet det som hendte. Statsadvokaten henger seg i tyveribegrepet.

Vi vil karakterisere Withs oppførsel som ulovlig besittelsestakelse. Og straffeloven betrakter dette som tyveri. I straffelovens paragraf 265 A bruker loven dette uttrykk om gjenstander som bil og motorsykler. Og det skulle ikke være noe til hinder, vår straffelov selv instituerer dette begrepet, å tolke dette analogt. Vi vil derfor påstå at Harsem har ført sannhetsbevis for riktigheten av sin påstand!